

รายงานการจัดการอบรมโครงการพัฒนาความรู้บุคลากรในการเสริมสร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรม

เพื่อป้องกันการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖

ณ ห้องประชุมอินทนิล โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยจัดการอบรมโครงการพัฒนาความรู้บุคลากรในการเสริมสร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรม เพื่อป้องกันการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุมอินทนิล โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรม และการมีวินัยรวมทั้งการป้องกันมิให้กระทำการผิดวินัย

๒. เพื่อพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้เรื่องการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน หลักสูตรทุจริตศึกษา

๓. ส่งเสริมให้โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมสุจริตและต่อต้านการทุจริตภายใต้แนวคิด “จิตพอเพียงต้านทุจริต”

๔. ส่งเสริมให้โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย สาธารณสุขอำเภอมหาวิทยาลัย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในอำเภอมหาวิทยาลัย และสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษา นำมินตราธินี ลำพญากลาง มุ่งมั่นที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

กลุ่มเป้าหมาย

เจ้าหน้าที่ คปสอ.มหาวิทยาลัย จำนวน ๙๕ คน จำนวนผู้เข้าร่วมจำนวน ๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๗๔ งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ

งบประมาณในโครงการ จำนวน ๒๖,๖๗๕ บาท ใช้ไป ๑๙,๕๕๐ บาท

เนื้อหาการอบรม

๑. วินัยข้าราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ วินัยพนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างประจำ โดย อาจารย์เสมอ กاضภักดี อธีตนิตริกร ชำนาญการพิเศษ ด้านวินัย กลุ่มสร้างเสริมวินัย และระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

บทวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑		
มาตรา ๙๖ ข้อปฏิบัติ	มาตรา ๙๓ ข้อห้าม	มาตรา ๙๕ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง
(๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม	(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ภาระรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นภาระรายงานเท็จด้วย	(๑) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมีชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต
(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติ ของคณะกรรมการรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และ ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ	(๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการขัดขวางผู้บังคับบัญชาเห็นอกหนึ่นไป เป็นผู้ชี้ใจให้กระทำให้หรือได้รับอนุญาต เป็นพิเศษข้ามกับบัญชาเห็นอกหนึ่นไป	(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง
(๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจอุทิ�นา เอาจaise และรักษาประโยชน์ของทางราชการ	(๓) ต้องไม่เอ่าเอี้ยหรือยอมให้ผู้อื่นเอาย์ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตัวเองหรือผู้อื่น	(๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติกรรม อันแสดงถึงความจะใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
(๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืน หรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือ จะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือ ทันทีที่เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทราบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้า ผู้บังคับบัญชาขึ้นบันทึกปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม	(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเลandre ในหน้าที่ราชการ	(๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติข้ามอย่างร้ายแรง
(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้	(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่น กระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน	(๕) คุกนิ่ม เหยียดหมาย กดซี่ ช่มแหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง
(๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ	(๖) ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือ ผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท	(๖) กระทำความผิดอาญาจัดตั้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาเดียวที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดทุโภ
(๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ	(๗) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิด หรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.	(๗) ละเว้นการกระทำการหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๖ หรือ ฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๙๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
(๘) ต้องดื่มน้ำ ให้ความสะอาด ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน	(๘) ต้องไม่คุกนิ่ม เหยียดหมาย กดซี่ ช่มแหง ประชานผู้ติดต่อราชการ	(๘) ละเว้นการกระทำการหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๐ วรรคสองและมาตรา ๙๒ (๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๙๓ (๑) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
(๙) ต้องจังหวัดเป็นกลางทางการเมือง ใน การปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอันที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการด้วยมารยาหาทางการเมือง ของข้าราชการด้วย	(๙) ไม่กระทำการอันได้ตามที่กำหนด ในกฎ ก.พ.	
(๑๐) ต้องรักษาข้อมูลของตน และรักษา เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนให้เสื่อมเสีย		
(๑๑) กระทำการอันได้ตามที่กำหนด ในกฎ ก.พ.		

ผู้กูเกล็งໂທສ	ໂທຫວັນຍ	ຜູ້ລົງນາມໃນຄໍາສັ່ງລອກໂທສ	ຜູ້ພິຈາດນາ
ຂໍາຮາສກາຣ	ຮ້າຍແຮງແລະ ໄມ່ຮ້າຍແຮງ	1.ນາຍກອຮັກນັຕຣີ/ຮນວ./ປລັດກະທຽວງ 2.ອີບດີ /ພວຈ. 3.ຜູ້ຮັບມອບອໍານາຈຈາກ 1-2	ກ.ພ.ດ.
ພນັກງານຮາສກາຣ	ຮ້າຍແຮງແລະ ໄມ່ຮ້າຍແຮງ	1.ປລັດກະທຽວງ (ກຮນ ສປ.) 2.ອີບດີ / ພວຈ. ທີ່ຮັບມອບຈາກ ສປ. 3.ຜູ້ຮັບມອບອໍານາຈຈາກ 1-2	ຜູ້ອອກຄໍາສັ່ງ ແລະ ພບ.ໜັນ ເຫັນອົດາມກຸກ 4
ລູກຈ້າງປະຈຳ	ອໍາຍ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະໄມ່ຮ້າຍແຮງ	1.ປລັດກະທຽວງ (ກຮນ ສປ.) 2.ອີບດີ / ພວຈ. ທີ່ຮັບມອບຈາກ ສປ. 3.ຜູ້ຮັບມອບອໍານາຈຈາກ 1-2	ອ.ກ.ພ.ກະທຽວງ
	ໄມ່ຮ້າຍແຮງ	ກນ.ກນ່ວຍງານ/ກນ.ສ່ວນຮາສກາຮອງ ສປ./ກຮນ ເຊັ່ນ ພອ.ກອງ/ສ້ານັກ/ຮພ./	- ອ.ກ.ພ.ສປ. - ອ.ກ.ພ.ຈັງຫວັດ - ອ.ກ.ພ.ກຮນ
ພກສ.	ອໍາຍ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະໄມ່ຮ້າຍແຮງ	1.ປລັດກະທຽວງ (ກຮນ ສປ.) 2.ອີບດີ 3.ພອ.ຮພສຕ./ພອ.ຮພຊ.ຮພທ.ຮພຕ. ນພ.ສສຈ.ສສຈ. 4.ພອ.ກອງ/ສ້ານັກ/ພບ.ຕໍ່າກວ່າອີບດີ	ຮນວ.ສຮ. ປລັດກະທຽວງ ພວຈ. ອີບດີ

๒. ຄວາມຮັບຜິດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ໂດຍ ອາຈາරຍ්ເສມອ ກາສັກດີ ອົດືອນິຕິກຮູມໃຫຍ່
ດ້ານວິນຍ ກລຸ່ມສ້າງເສີມວິນຍ ແລະ ຮະບບຄຸນຮຽມ ສໍານັກງານປລັດກະທຽວງສາຮາຣັນສຸຂ

ຄວາມຮັບຜິດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່

ປະມາວລົກງູ້ໝາຍແພ່ງແລະພາລີ່ມີ່ຢ່າງ ມາຕຣາ ๔๒๐ ກາຣທໍາລະເມີດ

๑. ກະທຳໂດຍຈີ່ ທີ່ຮັບຜິດທາງລະເມີດ
๒. ຕ້ອບຸຄຄລ່ອ່ນີ້ໂດຍພິດກູ້ໝາຍ
๓. ທຳໃຫ້ເຂົ້າເສີຍຫາຍໍ່ແກ່ ທີ່ຮັບຜິດທາງລະເມີດ

ຄວາມຮັບຜິດຊດໃຫ້ຄ່າສິນໄໝໜັດແທນ

ຕ້ອງຮັບຜິດຊດໃຫ້ຄ່າສິນໄໝໜັດແທນ ໃຫ້ແກ່

ຜູ້ເສີຍຫາຍໍ່/ທາຍາທ

๑. ຄືນທັກສິນ ທີ່ຮັບຜິດຊດໃຫ້ເຈັນ
๒. ຊົດໃຫ້ຄ່າເສີຍຫາຍໍ່ ເຊັ່ນ
 - ຄ່າປົກກົງ ແລະ ຄ່າໃຈ່າຍຈຳເປັນອື່ນ ၅
 - ຄ່າຂາດໄຮ້ອຸປະກະ

- ค่าขาดแรงงาน
- ค่ารักษาพยาบาล
- ค่าขาดประจำน้ำหนัก

ประมาณ

๑. การกระทำ ที่มิได้กระทำโดยเจตนา
๒. แต่กระทำการโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจะต้องมีความวิสัยและพฤติกรรม
๓. และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่ทำได้ใช้ให้เพียงพอไม่

ประมาณเดินเลือดอย่างร้ายแรง

๑. มีลักษณะไปทางที่บุคคลนั้น ได้กระทำไปโดยขาดความระมัดระวัง
๒. ที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก เช่น พึงคาดเห็นได้ว่าความเสียหายอาจเกิดขึ้นได้ หรือ หากระมัดระวังสักเล็กน้อย ก็คงคาดเห็นการอันอาจเกิดความเสียหายเช่นนั้น

พ.ร.บ.ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำนิยาม ที่สำคัญของกฎหมาย

๑. เจ้าหน้าที่ หมายถึง
 - ข้าราชการ/พนักงาน/ลูกจ้าง
 - ผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะแต่งตั้งในฐานะกรรมการ หรือฐานะอื่นใด
๒. หน่วยงานของรัฐ หมายถึง
 - กระทรวง/ทบวง/กรม/ส่วนราชการอื่น
 - ราชการภูมิภาค/ราชการท้องถิ่น/รัฐวิสาหกิจ
 - หน่วยงานอื่นของรัฐที่ประกอบภารกิจทางด้าน

ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด

๑. เมื่อเกิดความเสียหายแก่ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลภายนอก
 - หน่วยงานของรัฐเสียหาย เช่น ทรัพย์สินเสียหาย
 - บุคคลภายนอกเสียหาย เช่น ๑) ตาย ๒) บาดเจ็บ ๓) ทรัพย์สิน/สิทธิ เสียหาย
๒. ความเสียหายตาม ๑ นั้นเกิดจากการกระทำการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
๓. กรณีเจ้าหน้าที่กระทำการกระทำละเมิด ต่อหน่วยงานของรัฐ หรือต่อบุคคลภายนอก ทำให้ได้รับความเสียหาย
 - ๓.๑ กรณีเจ้าหน้าที่กระทำการกระทำละเมิด ต่อหน่วยงานของรัฐ หรือต่อบุคคลภายนอก ทำให้ได้รับความเสียหาย
 - ๓.๑.๑ กรณีประมาณเดินเลือดอย่างร้ายแรง เจ้าหน้าที่ต้องรับผิด (เกิดจากการกระทำการ/ละเว้นการกระทำการ ของผู้นั้น)
 - ๓.๑.๒ กรณีประมาณเดินเลือดอย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิด
 - ตัวอย่างกรณีหน่วยงานของรัฐเสียหาย
 - ๑) ทางราชการต้องจ่ายค่าเสียหายคดีรักษาพยาบาล
 - ๒) รถราชการเสียหาย

๓) ทรัพย์สินราชการเสียหาย/สูญหาย/ถูกโจรกรรม

๔) เปิกจ่ายเงินโดยผิดกฎหมาย/ระเบียบ

๕) การจัดซื้อ/จัดจ้าง

๖) ทุจริต/ยักยอกเงินของทางราชการ

๗) เพลิงไหม้

๔. กรณีทำให้บุคคลภายนอก (เอกชน) เสียหาย

ก. หน่วยงานของรัฐ ต้องความรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งการละเมิดของ จนท. ดังนี้

(๑) จนท. ประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรง

- หน่วยงานของรัฐ ต้องรับผิดชอบใช้ฯ ให้แก่ผู้เสียหาย

- จนท. ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ฯ

(๒) จนท. ใจ/ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

- หน่วยงานของรัฐ ต้องชดใช้แทนไปก่อน

- แล้วใช้สิทธิได้เบี้ยจาก จนท. ในภายหลัง

ข. สิทธิของบุคคลภายนอก (ผู้เสียหาย)

(๑) ยื่นคำขอค่าสินไหมทดแทน ต่อหน่วยงานของรัฐ

- หน่วยงานของรัฐ ต้องออกใบรับเรื่องให้ผู้ขอและต้องพิจารณาให้แล้ว

เสร็จภายใน ๑๘๐ วัน (ถ้าไม่เสร็จ ขอขยายเวลาต่อ รวมได้อีก ๑๘๐ วัน)

- เมื่อหน่วยงานของรัฐมีค่าสั่ง ถ้าผู้เสียหายไม่พอใจผลการวินิจฉัย มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาล

: ศาลปกครอง ภายใน ๙๐ วัน นับแต่ทราบ

: ศาลมีติธรรม ภายในอายุความ ปพพ. มาตรา ๔๔

(๒) ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง/ศาล มีติธรรม โดย

- อาจฟ้องหน่วยงานของรัฐได้

- แต่จะฟ้อง จนท. ไม่ได้

๕. จนท. กระทำการละเมิดที่มิใช่กระทำในการปฏิบัติหน้าที่

๕.๑ กรณีทำให้หน่วยงานของรัฐเสียหาย

(๑) จนท. ต้องรับผิดชอบใช้ ตามหลัก ป.พ.พ.

(๒) ต้องรับผิดทุกรณี ทั้งประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง/ใจ

๕.๒ กรณีทำให้บุคคลภายนอกเสียหาย

(๑) จนท. ต้องรับผิดชอบใช้ เป็นการส่วนตัว

(๒) สิทธิฟ้องคดีของบุคคลภายนอก

- อาจฟ้อง จนท. ได้

- แต่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐ ไม่ได้

๖. การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน/การໄล่เบี้ย

กรณี จนท.ปฏิบัติน้ำที่ ซึ่งได้กระทำเมิดโดยจงใจ/ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลภายนอกเสียหาย

- (๑) กรณีกระทำละเมิดหลายคน ไม่ใช่หลักลูกหนี้ร่วม
- (๒) ไม่ต้องชดใช้เต็มจำนวนก็ได้ จะมีเพียงได้ให้ค่านึงถึง
 - ระดับความร้ายแรงในการกระทำ และ
 - ความเป็นธรรม ในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์
- (๓) การหักส่วนความรับผิดชอบด้วย กรณีเกิดจาก
 - ความผิด/ความบกพร่อง ของหน่วยงานของรัฐ
 - ระบบการดำเนินงานส่วนรวม

๓. คุณธรรม จริยธรรม วินัยและการรักษาวินัย โดย อาจารย์เสมอ กฤษก้าดี อธีตินิติกรชำนาญ การพิเศษ ด้านวินัย กลุ่มสร้างเสริมวินัย และระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
คุณธรรม คือ...สภาพคุณงามความดี ได้แก่ “ความดีที่อยู่ภายใน”
จริยธรรม คือ...

ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ
ศีลธรรม, กฎศีลธรรม ความประพฤติดี

- ความดีงาม หลักแห่งการประพฤติที่ดีงาม
- หลักศีลธรรม หลักศาสนาของทุกศาสนา
- มาตรฐานของความดีงาม ดูจากตนเองและคนอื่นในสังคม ความถูกผิดที่คนในสังคมเห็นพ้องต้องกัน

พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๕ มาตรฐานทางจริยธรรม คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติ อย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย

- (๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศไทย อันได้แก่ ชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ชื่อสัตย์สุจริต มีจิตสานักที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่
- (๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
- (๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ปฏิบัติน้ำที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ
- (๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

มาตรฐานทางจริยธรรมตามวรคหนึ่ง ให้ใช้เป็นหลักสำคัญ ในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับสภาพคุณงามความดีที่

เจ้าหน้าที่ของรัฐต้อง ยึดถือสิทธิการปฏิบัติงาน การตัดสินความถูกผิด การปฏิบัติที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำการดูจุดนัดหมายในการกระทำความดีและละเว้นความชั่ว

มาตรา ๖ ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน ของรัฐ มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ข้าราชการที่ถูกดำเนินการทางวินัยเรียงลำดับตามประเภทความผิด ๓ ลำดับ ดังนี้

๑. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตาม กม./ระเบียบและไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
๒. ประพฤติชั่ว/ประพฤติเสื่อมเสีย
๓. ละทิ้งหน้าที่ราชการ/ขาดงาน

๔. การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรทุจริตศึกษา โดย อาจารย์เสมอ การภักดี อดีตนติกรชำนาญ การพิเศษ ด้านวินัย กลุ่มสร้างเสริมวินัย และระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๑
๒. พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตพ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมสรุป ดังนี้

มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้กระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีมีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นส่วนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๔๑ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๔๖ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๔๐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งรายงาน คำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔๐ เป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง รายงานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและส่วนราชการได้ส่วน ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและส่วนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อกายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี นอกจากสาย ให้คณะกรรมการป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่นพันจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือวันที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เมื่อตนว่าผู้นั้นยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๔๕

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตพ.ศ. ๒๕๖๑

(บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๒กรกฎาคม ๒๕๖๑)

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า ข้าราชการ ...ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ฯลฯ

มาตรา ๔๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สำรวจแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตัวแทนหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตัวแทนหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการให้สวนอุทธรณ์ เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคาวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายใน ๓๐ วัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป

(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการให้สวนอุทธรณ์ เอกสารหลักฐาน และคาวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายใน ๓๐ วันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

มาตรา ๔๒ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๔๑ ให้อัยการสูงสุดพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในเดือน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน

มาตรา ๔๓ เมื่อผู้บังคับบัญชา...ได้รับสำนวนการให้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๔๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชา...ผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้อธิบายสาเหตุการให้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตากถูหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาหนึ่น แล้วแต่กรณี

ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณา สั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชา...ได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาบทวนตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาหนึ่นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมี

นติเมื่อพั้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอนาคตจะคณะกรรมการ ป ป ช ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

มาตรา ๑๐๑ ผู้ซึ่งถูกลงโทษ ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๕๐ วัน นับแต่วันที่ถูกลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้น หรือจะดำเนินการอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษ ของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้นก่อนก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษนา คดีไปฟ้องต่อศาลปกครองโดยมิได้ฟ้องคณะกรรมการ ป ป ช ให้ศาลปกครองแจ้งให้คณะกรรมการ ป ป ช. ทราบ และให้คณะกรรมการ ป ป ช.

มีสิทธิขอเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีด้วยได้

ทุจริต : ประพฤติชั่ว คดโกง โง่ ไม่ซื่อตรง (พจนานุกรม)

โดยทุจริต : เพื่อแสวงหาประโยชน์ อื่น ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย สาหัสสนองหรือผู้อื่น (ประมวลกฎหมายอาญา)

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม (ผลประโยชน์ทับซ้อน)

หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทาการใดๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อ ประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้เสียกับกิจกรรมหรือการดำเนินการ ที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตน หรือพวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจหน้าที่เป็นไป โดยไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ โดยการกระทาที่เข้าข่ายผลประโยชน์ ทับซ้อนการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม มีได้หลายรูปแบบไม่จำกัดอยู่เฉพาะในรูปแบบของตัวเงิน หรือทรัพย์สินเท่านั้น แต่รวมถึงผลประโยชน์อื่น ๆ ไม่ได้อยู่ในรูปแบบของตัวเงินหรือทรัพย์สินด้วยรูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมอาจแบ่งออกเป็น ๙ รูปแบบ ดังนี้

๑. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ
๒. การท้าทรุกจิกับตัวเอง หรือเป็นคู่สัญญา
๓. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ
๔. การทำงานพิเศษ
๕. การรู้ข้อมูลภายใน
๖. การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว
๗. การนำโครงการสาธารณูปโภคไปเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง
๘. การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง
๙. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีลักษณะการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

หลักกฎหมาย

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๖ และมาตรา ๑๒๘ ให้หลักว่า ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล

มาตรา ๑๒๙ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคาด測เป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือ กฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นได้ โดยธรรมจารยา ตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นได้จากบุพการี ผู้สืบสันดานหรือญาติที่ให้ตามประเพณี หรือตามธรรมจารยาตามฐานะ

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือ ประโยชน์อื่นไดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาแล้ว ยังไม่ถึง ๒ ปี ด้วยโดยอนุโถม

ผลของการฝ่าฝืน

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นได ฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๒๙ ให้ถือเป็นความผิดต่อตัวแทนหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตัวแทนหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๖๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ไดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๘ ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกิน ๓ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เอกสารประกอบการโครงการพัฒนาความรู้บุคลากรในการเสริมสร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรม
เพื่อป้องกันการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

โครงการพัฒนาความรู้บุคลากรในการเสริมสร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรม
เพื่อป้องกันการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖